

DYREKTYWA RADY 2008/9/WE

z dnia 12 lutego 2008 r.

określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zarówno dla władz administracyjnych państw członkowskich, jak i dla podmiotów gospodarczych, poważny problem stanowi wdrażanie przepisów wykonawczych ustanowionych w dyrektywie Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju ⁽³⁾.
- (2) Ustalenia zawarte w tej dyrektywie należy zmienić pod względem terminu, w jakim podmioty gospodarcze są powiadamiane o decyzjach dotyczących wniosków o zwrot. Jednocześnie należy ustanowić obowiązek przedstawiania odpowiedzi w określonych terminach także przez te podmioty. Ponadto należy uprościć i unowocześnić procedurę przez uwzględnienie wykorzystania nowoczesnych technologii.
- (3) Nowa procedura powinna poprawić sytuację podmiotów gospodarczych, ponieważ państwa członkowskie są zobowiązane do wypłaty odsetek, jeżeli zwrot został zrealizowany z opóźnieniem, a prawo podmiotów gospodarczych do odwołania zostanie wzmocnione.
- (4) Do celów jasności i większej przejrzystości, przepis dotyczący stosowania dyrektywy 79/1072/EWG, znajdujący się uprzednio w dyrektywie Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽⁴⁾, powinien zostać włączony do niniejszej dyrektywy.

- (5) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (6) Zgodnie z pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁵⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania i publikowania, dla własnych potrzeb oraz w interesie Wspólnoty, tabel wskazujących – w zakresie w jakim jest to możliwe – związek pomiędzy niniejszą dyrektywą a przepisami ją transponującymi.
- (7) W związku z tym, w celu uzyskania większej jasności, dyrektywa 79/1072/EWG powinna zostać uchylona z zastrzeżeniem koniecznych środków przejściowych w odniesieniu do wniosków o zwrot złożonych przed dniem 1 stycznia 2010 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT), przewidzianego w art. 170 dyrektywy 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby na terytorium państwa członkowskiego zwrotu, którzy spełniają warunki określone w art. 3.

Artykuł 2

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim zwrotu” oznacza podatnika, w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE, niemającego siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającego siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego;

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 122.

⁽²⁾ Dz.U. C 28 z 3.2.2006, s. 86.

⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 27.12.1979, s. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/98/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 129).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/75/WE (Dz.U. L 346 z 29.12.2007, s. 13).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

- 2) „państwo członkowskie zwrotu” oznacza państwo członkowskie, w którym został naliczony VAT względem podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim zwrotu w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług na jego rzecz przez innych podatników w tym państwie członkowskim lub w odniesieniu do importu towarów do tego państwa członkowskiego;
- 3) „okres zwrotu” oznacza okres, o którym mowa w art. 16, objęty wnioskiem o zwrot podatku;
- 4) „wniosek o zwrot” oznacza wniosek o zwrot VAT naliczonego w państwie członkowskim zwrotu względem podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim zwrotu w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług na jego rzecz przez innych podatników w tym państwie członkowskim lub w odniesieniu do importu towarów do tego państwa członkowskiego;
- 5) „wnioskodawca” oznacza podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim zwrotu, występującego z wnioskiem o zwrot.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich podatników niemających siedziby w państwie członkowskim zwrotu, którzy spełniają następujące warunki:

- a) podczas okresu zwrotu podatnik ten nie miał na terytorium państwa członkowskiego zwrotu siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, z których dokonywano transakcji gospodarczych, albo, w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, nie miał tam stałego miejsca zamieszkania ani zwykłego miejsca pobytu;
- b) podczas okresu zwrotu podatnik ten nie dostarczał żadnych towarów ani nie świadczył usług uważanych za dostarczane lub świadczone w państwie członkowskim zwrotu, z wyjątkiem następujących transakcji:
 - (i) dostawy usług transportu i usług pomocniczych do takich usług, zwolnionych zgodnie z art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 lub 160 dyrektywy 2006/112/WE;
 - (ii) dostawy towarów i usług na rzecz osoby zobowiązanej do zapłaty VAT zgodnie z art. 194–197 i art. 199 dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

- a) kwot VAT, które według ustawodawstwa państwa członkowskiego zwrotu zostały nieprawidłowo zafakturowane;

- b) kwot VAT zafakturowanych w odniesieniu do towarów, których dostawa jest, lub może być, zwolniona na mocy art. 138 lub art. 146 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 5

Każde państwo członkowskie zwraca wszystkim podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu wszelki VAT naliczony w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług na ich rzecz przez innych podatników w tym państwie członkowskim lub w odniesieniu do importu towarów do tego państwa członkowskiego, o ile takie towary i usługi są używane w celu dokonania następujących transakcji:

- a) transakcji, o których mowa w art. 169 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112/WE;
- b) transakcji na rzecz osoby zobowiązanej do zapłaty VAT zgodnie z art. 194–197 i art. 199 dyrektywy 2006/112/WE, na zasadach stosowanych w państwie członkowskim zwrotu.

Bez uszczerbku dla art. 6, na użytek niniejszej dyrektywy prawo do zwrotu podatku naliczonego określa się zgodnie z dyrektywą 2006/112/WE, na zasadach stosowanych w państwie członkowskim zwrotu.

Artykuł 6

Aby być uprawnionym do uzyskania zwrotu w państwie członkowskim zwrotu, podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim zwrotu musi dokonywać transakcji dających prawo do odliczenia w państwie członkowskim siedziby.

W przypadku gdy podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim zwrotu dokonuje w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, zarówno transakcji dających prawo do odliczenia, jak i transakcji niedających prawa do odliczenia w tym państwie członkowskim, przedmiotem zwrotu przez państwo członkowskie zwrotu może być jedynie ta część VAT podlegającego zwrotowi zgodnie z art. 5, która odpowiada pierwszemu rodzajowi transakcji, zgodnie z art. 173 dyrektywy 2006/112/WE na zasadach stosowanych przez państwo członkowskie siedziby.

Artykuł 7

W celu otrzymania zwrotu VAT w państwie członkowskim zwrotu podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim zwrotu kieruje do tego państwa członkowskiego elektroniczny wniosek o zwrot i przedkłada go państwu członkowskiemu, w którym ma siedzibę, za pośrednictwem portalu elektronicznego utworzonego przez to państwo członkowskie.

Artykuł 8

1. Wniosek o zwrot zawiera następujące informacje:

- a) nazwisko/nazwę i pełny adres wnioskodawcy;
- b) adres do kontaktu drogą elektroniczną;
- c) opis działalności gospodarczej wnioskodawcy, na potrzeby której nabywane są towary i usługi;
- d) okres zwrotu objęty wnioskiem;
- e) oświadczenie wnioskodawcy, że podczas okresu zwrotu nie dostarczył żadnych towarów ani nie świadczył żadnych usług uważanych za dostarczone lub wykonane w państwie członkowskim zwrotu, z wyjątkiem transakcji, o których mowa w art. 3 lit. b) pkt (i) oraz (ii);
- f) numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej wnioskodawcy;
- g) szczegółowe dane dotyczące rachunku bankowego, w tym numer IBAN i kod BIC.

2. Oprócz informacji określonych w ust. 1 we wniosku o zwrot, dla każdego państwa członkowskiego zwrotu i dla każdej faktury lub dokumentu importowego, znajdują się następujące informacje:

- a) nazwisko/nazwa i pełny adres dostawcy;
- b) z wyjątkiem przypadku importu, numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej dostawcy, nadany przez państwo członkowskie zwrotu zgodnie z przepisami art. 239 i 240 dyrektywy 2006/112/WE;
- c) z wyjątkiem przypadku importu, prefiks państwa członkowskiego zwrotu zgodnie z art. 215 dyrektywy 2006/112/WE;
- d) data i numer faktury lub dokumentu importowego;
- e) podstawa opodatkowania i kwota VAT wyrażone w walucie państwa członkowskiego zwrotu;
- f) kwota VAT podlegająca odliczeniu, obliczona zgodnie z art. 5 i art. 6 akapit drugi, wyrażona w walucie państwa członkowskiego zwrotu;

g) w stosownych przypadkach, proporcja podlegająca odliczeniu, obliczona zgodnie z art. 6, wyrażona jako wartość procentowa;

h) rodzaj nabytych towarów i usług, określony przy użyciu kodów z art. 9.

Artykuł 9

1. We wniosku o zwrot do opisu rodzaju nabytych towarów i usług stosuje się jeden z następujących kodów:

- 1 = paliwo;
- 2 = wynajem środków transportu;
- 3 = wydatki związane ze środkami transportu (inne niż towary i usługi, o których mowa w kodzie 1 i 2);
- 4 = opłaty drogowe i inne opłaty dla użytkowników dróg;
- 5 = koszty podróży, takie jak opłaty za taksówki, opłaty za transport publiczny;
- 6 = zakwaterowanie;
- 7 = żywność, napoje i usługi restauracyjne;
- 8 = opłaty za wstęp na targi i wystawy;
- 9 = wydatki na artykuły luksusowe, rozrywkowe i wydatki reprezentacyjne;
- 10 = inne.

Przy stosowaniu kodu 10 należy określić rodzaj nabytych towarów i usług.

2. Państwo członkowskie zwrotu może wymagać od wnioskodawcy dodatkowych informacji, przedstawionych za pomocą kodów elektronicznych, odnoszących się do każdego kodu określonego w ust. 1 w zakresie, w jakim informacje takie są niezbędne z powodu jakichkolwiek ograniczeń prawa do odliczenia na mocy dyrektywy 2006/112/WE, na zasadach stosowanych w państwie członkowskim zwrotu lub do celów zastosowania odpowiedniego odstępstwa uzyskanego przez państwo członkowskie zwrotu na mocy art. 395 lub 396 wspomnianej dyrektywy.

Artykuł 10

W przypadku gdy podstawa opodatkowania podana na fakturze lub dokumencie importowym wynosi 1 000 EUR lub więcej lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej, państwo członkowskie zwrotu, bez uszczerbku dla wniosków o dodatkowe informacje na mocy art. 20, może wymagać, aby wraz z wnioskiem o zwrot wnioskodawca przedłożył drogą elektroniczną kopię faktury lub dokumentu importowego. W przypadku gdy faktura dotyczy paliwa, próg wynosi 250 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej.

Artykuł 11

Państwo członkowskie zwrotu może wymagać od wnioskodawcy przedstawienia opisu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej za pomocą zharmonizowanych kodów określonych zgodnie z art. 34a ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 1798/2003⁽¹⁾.

Artykuł 12

Państwo członkowskie zwrotu może określić język lub języki, których wnioskodawca ma używać celem przedstawienia informacji zawartych we wniosku o zwrot lub ewentualnych informacji dodatkowych.

Artykuł 13

Jeżeli po przedłożeniu wniosku o zwrot proporcja podlegająca odliczeniu zostanie skorygowana zgodnie z art. 175 dyrektywy 2006/112/WE, wnioskodawca dokonuje korekty kwoty, o zwrot której się ubiegał lub której zwrot już uzyskał.

Korekta dokonywana jest we wniosku o zwrot w trakcie roku kalendarzowego następującego po danym okresie zwrotu lub, jeżeli wnioskodawca nie składa żadnych wniosków o zwrot w tym roku kalendarzowym, przez złożenie oddzielnej deklaracji za pośrednictwem portalu elektronicznego utworzonego przez państwo członkowskie siedziby.

Artykuł 14

1. Wniosek o zwrot odnosi się do następujących transakcji:

a) zakupu towarów lub usług, który został zafakturowany w okresie zwrotu, pod warunkiem że VAT stał się wymagalny w momencie fakturowania lub wcześniej, lub w odniesieniu do którego VAT stał się wymagalny w okresie zwrotu, pod warunkiem że zakup ten został zafakturowany zanim podatek stał się wymagalny;

b) importu towarów w okresie zwrotu.

2. Poza transakcjami, o których mowa w ust. 1, wniosek o zwrot może również odnosić się do faktur lub dokumentów

importowych niebędących przedmiotem wcześniejszych wniosków o zwrot i dotyczących transakcji dokonanych w ciągu danego roku kalendarzowego.

Artykuł 15

1. Wniosek o zwrot przedkłada się państwu członkowskiemu siedziby do 30 września roku kalendarzowego następującego po okresie zwrotu. Wniosek uznaje się za złożony dopiero wtedy, gdy wnioskodawca przedstawił wszystkie informacje wymagane na mocy art. 8, 9 i 11.

2. Państwo członkowskie siedziby bezzwłocznie przesyła wnioskodawcy elektroniczne potwierdzenie otrzymania wniosku.

Artykuł 16

Okres zwrotu nie może być dłuższy niż rok kalendarzowy ani krótszy niż trzy miesiące kalendarzowe. Wnioski o zwrot mogą jednak odnosić się do okresu krótszego niż trzy miesiące, kiedy okres ten dotyczy pozostałej części roku kalendarzowego.

Artykuł 17

Jeżeli wniosek o zwrot odnosi się do okresu zwrotu krótszego niż rok kalendarzowy, ale nie krótszego niż trzy miesiące, postulowana kwota zwrotu VAT nie może być mniejsza niż 400 EUR lub jej równowartość w walucie krajowej.

Jeżeli wniosek o zwrot odnosi się do okresu zwrotu wynoszącego rok kalendarzowy lub pozostałą część roku kalendarzowego, kwota VAT nie może być mniejsza niż 50 EUR lub jej równowartość w walucie krajowej.

Artykuł 18

1. Państwo członkowskie siedziby nie przekazuje wniosku państwu członkowskiemu zwrotu, gdy jedna z poniższych sytuacji ma zastosowanie do wnioskodawcy w państwie członkowskim siedziby w okresie zwrotu:

a) wnioskodawca nie jest podatnikiem do celów VAT;

b) wnioskodawca dokonuje wyłącznie transakcji dostaw towarów lub świadczenia usług zwolnionych bez prawa do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie zgodnie z art. 132, 135, 136, 371, art. 374–377, art. 378 ust. 2 lit. a), art. 379 ust. 2 lub art. 380–390 dyrektywy 2006/112/WE lub przepisami przewidującymi takie same zwolnienia, jak te zawarte w Akcie przystąpienia z 2005 r.;

c) wnioskodawca jest objęty zwolnieniem dla małych przedsiębiorstw przewidzianym w art. 284, 285, 286 i 287 dyrektywy 2006/112/WE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 264 z 15.10.2003, s. 1.

d) wnioskodawca jest objęty wspólnym systemem ryczałtowym dla rolników przewidzianym w art. 296–305 dyrektywy 2006/112/WE.

2. Państwo członkowskie siedziby drogą elektroniczną powiadamia wnioskodawcę o swojej decyzji podjętej zgodnie z ust. 1.

Artykuł 19

1. Państwo członkowskie zwrotu bezzwłocznie powiadamia wnioskodawcę, drogą elektroniczną, o dacie otrzymania wniosku.

2. Państwo członkowskie zwrotu powiadamia wnioskodawcę o decyzji o przyjęciu lub odrzuceniu wniosku o zwrot w terminie czterech miesięcy od jego otrzymania przez to państwo członkowskie.

Artykuł 20

1. Gdy państwo członkowskie zwrotu uważa, że nie posiada wszystkich stosownych informacji, na podstawie których można podjąć decyzję dotyczącą całości lub części wniosku o zwrot, może ono zażądać, drogą elektroniczną, dodatkowych informacji, w szczególności od wnioskodawcy lub właściwych organów państwa członkowskiego siedziby, w terminie czterech miesięcy, o którym mowa w art. 19 ust. 2. W przypadku gdy dodatkowe informacje są wymagane od osoby innej niż wnioskodawca lub właściwy organ państwa członkowskiego, wniosek należy złożyć drogą elektroniczną wyłącznie wtedy, gdy odbiorca wniosku z takim żądaniem ma dostęp do takich środków.

Gdy zachodzi taka konieczność, państwo członkowskie zwrotu może zażądać dostarczenia dalszych dodatkowych informacji.

Informacje żądane zgodnie z niniejszym ustępem mogą obejmować przedstawienie oryginału lub kopii stosownej faktury lub dokumentu importowego, w przypadkach gdy państwo członkowskie zwrotu ma uzasadnione wątpliwości co do ważności lub rzetelności konkretnego wniosku. W takim przypadku progi określone w art. 10 nie mają zastosowania.

2. Państwo członkowskie zwrotu musi otrzymać informacje żądane na mocy ust. 1 w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania takiego żądania przez osobę, do której skierowane jest żądanie.

Artykuł 21

W przypadku gdy państwo członkowskie zwrotu żąda dodatkowych informacji, powiadamia ono wnioskodawcę o decyzji o przyjęciu lub odrzuceniu wniosku o zwrot w terminie dwóch miesięcy od otrzymania żądanych informacji lub, jeśli jego żądanie przekazania informacji dodatkowych pozostało bez odpowiedzi, w terminie dwóch miesięcy od upływu terminu, o którym mowa w art. 20 ust. 2. Niemniej jednak termin, w którym należy podjąć decyzję dotyczącą całości lub części wniosku o zwrot, zawsze wynosi co najmniej sześć miesięcy od daty otrzymania wniosku przez państwo członkowskie zwrotu.

W przypadku gdy państwo członkowskie zwrotu żąda dalszych dodatkowych informacji, przekazuje ono wnioskodawcy decyzję dotyczącą całości lub części wniosku o zwrot w terminie ośmiu miesięcy od otrzymania wniosku przez to państwo członkowskie.

Artykuł 22

1. W przypadku przyjęcia wniosku o zwrot państwo członkowskie zwrotu wypłaca zatwierdzoną kwotę zwrotu nie później niż w terminie 10 dni roboczych od upływu terminu, o którym mowa w art. 19 ust. 2, lub – gdy żądano przedstawienia dodatkowych informacji lub dalszych dodatkowych informacji – od upływu terminów, o których mowa w art. 21.

2. Zwrot jest realizowany w państwie członkowskim zwrotu lub, na żądanie wnioskodawcy, w każdym innym państwie członkowskim. W tym drugim przypadku wszelkie opłaty bankowe za przelew zostają odliczone przez państwo członkowskie zwrotu od kwoty, która ma być zwrócona wnioskodawcy.

Artykuł 23

1. W przypadku gdy wniosek o zwrot zostanie odrzucony w całości lub części, państwo członkowskie zwrotu przedstawia wnioskodawcy, wraz z decyzją, przyczyny odrzucenia wniosku.

2. Odwołania od decyzji o odrzuceniu wniosku o zwrot wnioskodawca może składać do właściwych organów państwa członkowskiego zwrotu z zastrzeżeniem tych samych warunków dotyczących formy i terminów, jakie określono dla odwołań w przypadku wniosków o zwrot składanych przez osoby mające siedzibę w tym państwie członkowskim.

Jeżeli, na mocy przepisów państwa członkowskiego zwrotu, niepodjęcie decyzji dotyczącej wniosku o zwrot w terminie określonym w niniejszej dyrektywie nie jest uważane za przyjęcie ani za odrzucenie wniosku, wnioskodawca ma do dyspozycji wszelkie procedury administracyjne lub sądowe, którymi dysponują podatnicy mający siedzibę w tym państwie członkowskim. Jeżeli żadna z takich procedur nie jest dostępna, niepodjęcie decyzji dotyczącej wniosku o zwrot w tych terminach oznacza, że wniosek uznaje się za odrzucony.

Artykuł 24

1. W przypadku gdy zwrot otrzymano w sposób niezgodny z prawem lub w inny nieprawidłowy sposób, właściwe organy w państwie członkowskim zwrotu przystępują bezpośrednio do odzyskania niesłusznie wypłaconych kwot oraz wszelkich kar i odsetek nałożonych zgodnie z procedurą obowiązującą w państwie członkowskim zwrotu, bez uszczerbku dla przepisów w zakresie wzajemnej pomocy w odzyskiwaniu VAT.

2. W przypadku gdy kara administracyjna lub odsetki zostały nałożone, ale nie zostały uiszczone, państwo członkowskie zwrotu może zawiesić wszelkie dalsze zwroty na rzecz danego podatnika do wysokości niezapłaconej kwoty.

Artykuł 25

Państwo członkowskie zwrotu uwzględnia, w formie zmniejszenia lub zwiększenia kwoty zwrotu, kwotę korekty dokonanej w związku z wcześniejszym wnioskiem o zwrot, zgodnie z art. 13 lub w przypadku złożenia oddzielnej deklaracji w formie oddzielnej płatności lub odzyskania.

Artykuł 26

Odsetki od kwoty zwrotu należnej wnioskodawcy są mu należne od państwa członkowskiego zwrotu w przypadku wypłaty zwracanej kwoty po terminie określonym w art. 22 ust. 1.

Przepisy akapitu pierwszego nie mają zastosowania, jeżeli wnioskodawca nie dostarczy w określonym terminie państwu członkowskiemu zwrotu zażądanych przez nie dodatkowych informacji lub dalszych dodatkowych informacji. Nie mają one również zastosowania do czasu otrzymania przez państwo członkowskie zwrotu dokumentów, które zgodnie z art. 10 należy przekazać drogą elektroniczną.

Artykuł 27

1. Odsetki są naliczane od dnia następującego po terminie wypłaty zwrotu określonym w art. 22 ust. 1, do dnia, w którym został on faktycznie dokonany.

2. Stopy odsetek odpowiadają obowiązującej stopie procentowej stosowanej w odniesieniu do zwrotów VAT podatnikom mającym siedzibę w państwie członkowskim zwrotu zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego.

Jeżeli nie zgodnie z prawem krajowym nie wypłaca się odsetek w przypadku zwrotów na rzecz podatników mających siedzibę w danym państwie członkowskim, należne odsetki odpowiadają odsetkom lub równoważnym należnościom, jakie dane państwo członkowskie zwrotu stosuje względem opóźnionych płatności VAT przez podatników.

Artykuł 28

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wniosków o zwrot złożonych po dniu 31 grudnia 2009 r.

2. Dyrektywę 79/1072/EWG uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2010 r. Jej przepisy mają jednak w dalszym ciągu zastosowanie do wniosków o zwrot złożonych przed dniem 1 stycznia 2010 r.

Odesłania do uchylonej dyrektywy są traktowane jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 29

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2010 r. Państwa członkowskie niezwłocznie informują o nich Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów krajowych, przyjmowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 31

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

A. BAJUK

Przewodniczący